

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quisnam sit extra casum necessitatis? §. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

tate morali à nobis libro primo explicata, formam proferant, & abluant. Quartò, quam intentionem habeant. Quare si in ejusmodi examine inventatur nihil substantiale defuisse, non erit, ratione Obstetricum, locus renovandi Baptismi, si secus, erit. *a*

a Lege qua dixi universaliter lib. 1. c. 1. §. 1. *b* Quintanadvennas l. c.

9. Quintanadvennas *b* sibi similis nimis est facilis in concedenda, & præcipienda hac iteratione illis, qui sunt ab obstetricibus baptizati, fortasse, quia in ejus Regionibus frequentes erant imperitæ, & fortasse infideles Obstetrices; at in nostris, ubi hoc munus non exercent, nisi approbatæ ab Episcopis, tanta facilitas, vel obligatio non est inducenda.

10. Inquirens hac occasione, peccante mortaliter dictæ Obstetrices, si nesciant formam, & modum baptizandi?

c Navar. Henriquez. Tol. Reginald. Gran. apud Leand. de Bapt. d. 4. q. 33.

Respondeo ita. *c* Ratio autem est, quia quilibet debet scire, quæ ad suum officium pertinent. Aliqui apud dictum Leandrum, qui hoc peccatum in Obstetricibus non agnoscunt, dicunt, Obstetricis officium non esse, baptizare, Sed non placent, quia Caritas dicitur, quemlibet debere juvare proximum ad salutem consequendam, saltem quando commodè, & facile potest. At, quæ major facilitas, quam Obstetricem, cui saepe accidit, posse salvare Infantem, discere modum baptizandi? Adde, tantò majus fore earum peccatum, si sint imperitæ, quando cum ea imperitia, si suum non est munus baptizare, baptizent tamen, & Infantem in re tam gravi decipiant.

§. VIII.

Quid observandum in dicta repetitione Baptismi.

1. **V** Niversaliter adverte, quando rebaptizatur adultus sub e conditione, debere ipsum, si de mortali sit sibi conscius, se disponere per contritionem, vel per attritionem, non autem necessariò per confessionem Sacramentalem, ut nimirum sic obicem gratiæ amoveat, sed insuper adverte, suscepto jam certo Baptismo, eundem debere ea peccata ante hoc certum baptismum, & post illud dubium commissa, aperire Confessario, & sub conditione Sacramentalem absolutionem recipere, ut si fortè primus Baptismus fuit verus, tervetur præceptum Christi Domini, quo jubemur

d Quintanadvennas l. c. singul. 16. & 18.

omnia mortalia post Baptismum commissa clavibus subjicere.

2. Præterea pro praxi dicti Baptismi conditionari nota sequentia. Primò, illud posse conferri domi, vel in quocunque loco privatum, immò occultissimè solum cum solo. Secundò, posse à quopiam, sed certè perito, etiam si facile possit haberi Sacerdos. Tertio, non esse adhibendam Patrinum, poterit tamen, nec si adhibeatur contrahi cognationem spiritualem. Quartò, non esse necessarias alias Ecclesiæ caerimonias. Ratio omnium horum est, quia solemnitates loci, Ministri &c. sunt institutæ solum pro Baptismo absoluto. Quare nec inter baptizantem, & Baptizatum oriitur cognationem, puto cum eodem Quintanad. dicto sing. 18. num. 2. licet oriiri putet ex Dicastillo, Diana p. 11. tract. 8. resp. 57.

3. Scio aliquos e in Tertio ex his superaddere distinctionem. Dicunt enim, si fortè post dictum conditionatum Baptismum, invenitur primum Baptismum fuisse validum, Patrinum Baptismi conditionari non esse verum Patrinum, nec cognationem contrahere, si tamen illud invenitur fuisse invalidum, tunc Patrinum dicti Baptismi conditionari esse verum Patrinum, quia jam is suscepit baptizandum in vero Baptismo. Scio inquam id: Verum ego nunquam fieri verum Patrinum in Baptismo conditionato sustineo cum Quintanadvennas, quia hæc Patrini solemnitas ut & aliæ non sunt institutæ, nisi, ut dictum est, pro Baptismo absoluto.

e Perez de Matrim. d. 29. sec. 3.

CAPUT II.

De Ministro Baptismi.

§. I.

Quisnam sit, præsciendò à casu necessitatis.

1. **M**inister Ordinarius Baptismi est Sacerdos, & quidem proprius, id est, Parochus.

Hinc, non solum Laicus extra necessitatem baptizans, peccat, sed etiam alius Sacerdos, quamvis hic sit Parochus alterius Parochiæ, nisi de licentiâ Episcopi, qui certè est supremus Parochus suæ Diocesis, vel de licentiâ proprii Parochi, quæ sola sufficit, neque enim ad Baptismum requiritur approbatio Episcopi.

Episcopi, sicuti requiritur ad Sacramentum Pœnitentiæ.

2. Inquires. Quale nam est hoc peccatum?

a Navar. cap. 27. n. 7. ex c. in-terdicitur Respondo, mortale ex genere suo, & contra iustitiam, quia agitur contra officium alterius, nisi excusetur baptizans à licentia præsumpta Parochi, quæ certè sufficit.

2. q. p. Ca- stro-pal. alios citans de bap. diff. unie. p. q. n. 2. G. Hurt. d. 2. de bap. diff. 2. vers. Diaconus ergo. 3. Dixi ex genere suo, nam si fiat semel, aut bis, non contradicente Parocho, seu non multum ipso de huiusmodi collatione laborante: videtur esse parvitas materiæ, adeoque ad summum veniale.

4. Inquires iterum. Vicarius Generalis potestne sine peccato baptizare oves Parochi suæ Diocesis, aliisque licentiam hanc concedere, contradicente Parocho? Præscindimus autem ab elemosyna, quæ fortè ex lege, vel consuetudine cedit Parocho ex collatione baptismi, ea enim omninò Parocho semper debetur.

5. Respondeo, ex speciali Episcopi concessione data circa Baptismum suo Vicario, posse sine dubio. Nam sicut potest ex se Episcopus, quia, ut diximus, est supremus Parochus, ita potest eam potestatem aliis delegare.

6. At ex sola Vicariatus constitutione, quid dicendum?

b Barbosa de potest. Ep. p. 3. Al- leg. 54. Respondo. Colligo ex *b Barbosa* posse. Is enim docet, Vicarium ea non posse sine speciali commissione, quæ propter rei gravitatem indigent speciali concessione. At non est tanti Baptismum conferre, licentiamque ad illud conferendum dare. Et quidem idem ibidem ponit per extensum quadraginta novem casus, in quibus dictus Vicarius indiget prædicta peculiari concessione, inter quos, ille, de quo agimus, nequaquam adest.

7. An Religiosi ex privilegio possint extra necessitatem baptizare sine Parochi licentia, vide *Castropalaum* e qui cum Suario docet, solum eos posse in terris Infidelium, ubi nondum fundata sunt Ecclesiæ. Extra necessitatem ergo Religiosi nequeunt sine licentia Parochi baptizare solemniter, sicuti nequeunt cæteri Sacerdotes, cum ejus autem licentia non peccabunt contra jus Parochi, sed tamen peccabunt, quia iis prohibitum est in Sacris Canonibus, Verùm contra hanc prohibitionem ire, non peccare eos, nisi levissimè venialiter, & facile, posse excusari ex sola voluntate Patris, id ex devotione à Religioso petentis, fusè probat *Quintanadvennas*.

d An iidem possint esse Patrini, dicam suo loco infra.

§. II.

Minister Baptismi in casu necessitatis.

1. **I**N necessitate, hoc est, quando est periculum, ne quis absque Baptismo decedat, quod periculum Medici, vel Obstetrices, vel vir prudens cognoscere debet, nec tamen scrupulosè, quia quilibet rationabilis timor mortis sufficit, ut benignissimè docet *Quintanadvennas* in necessitate, inquam, quilibet quemlibet baptizare licitè valet.

2. Docemus tamen, hunc ordinem esse servandum, ut scilicet absente Parocho, hoc Sacramentum administret Sacerdos quicumque, hoc absente, Diaconus, tum Subdiaconus, tum Acolitus, tum Exorcista, tum Leitor, tum Ostiarius, tum demum Clericus primæ tonsuræ. Quod si nullus ex his præstò sit, administret homo laicus, tum Fœmina, tum Hæreticus, Infidelis, Apostata. Ita Sanctus *Henricus Thomas*, aliique passim. Laicum non excommunicatum præferri debere Clerico, imò, & Sacerdoti excommunicato, tum non tolerato, docet *b Hurtadus*, sed non esse præferendum meriò docet: *i Henriquez*, aliique quia pro illo articulo, æque est Minister non excommunicatus, atque excommunicatus.

3. Circa prædicta sunt adnotanda tria. Invetere hunc ordinem, non videtur res gravis, præscindendo ab alio inconveniente, quale esset, si Hæreticus præferretur Catholico cum scandalo, vel cum periculo conferendi invalidè Baptismum. Quale etiam inconveniens locurreret, si laicus, vel inferior vellet præferri Sacerdoti volenti baptizare, tunc enim peccaret mortaliter laicus, seu inferior, cum hoc sit proprium Sacerdotis, licet non cum tanta officii proprietate, ut quando ipse abest, vel tacet non possit alius ministrare. Quidquid sentiat *Castropalaus* qui in hac administratione postponere Sacerdotem putat, semper esse mortale.

4. Quæres. Si adest mulier v. g. quæ publicè concubinatam, v. g. purarur esse in mortali, esse in actione prædicta baptizandi, præferendus vir, seu Sacerdos iustus, n. 10.

Quintanadv. de Bap. sing. ultimo. c. Infra c. 4 §. 2. n. 20.

Quintanadv. de Bap. sing. 20.

g. s. Th. 3. art. p. 67. deinceps. h. G. Hurtad. d. 2. diff. 3. fine.

Henricus Thomas. Suarez. Vgol. ap. de excom. munit. d. 5 que Delu-

go de pecc. nit. d. 18. n. 37. con- tra Suar. alioque. k Sorus in 4. dist. 4. q. un. art. 5. disp. 4. q. 2. p. p. versic. te, ut quando ipse abest, vel tacet non possit Quamvis autem, Be- palaus qui in hac administratione postpone- na, multos citans, d. 2

de bap. q. 2. p. 5. nu. 11. l. Val. l. c. de bap. d. unie. p. q. justus, nu. 10.

ez de rim. sec. 3

b Barbosa de potest. Ep. p. 3. Al- leg. 54.

c Castrop. de bap. d. unie. p. 9. num. 3.